

Sygn. akt V CNP 69/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi D. C.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w J.

z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

w sprawie z powództwa D. C.

przeciwko Gminie J.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 kwietnia 2016 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu II instancji, argumentując, że nie jest dopuszczalne wygaśnięcie ograniczonego prawa rzeczowego wskutek wypowiedzenia umowy o jego ustanowienie. W ocenie skarżącego tak jak prawo zawiera zamknięty katalog (*numerus clausus*) ograniczonych praw rzeczowych, tak też jest zamknięty katalog uregulowanych przyczyn wygaśnięcia takiego prawa, nie ma zaś wśród nich możliwości wypowiedzenia umowy ustanowienia takiego prawa przez właściciela - jest tylko możliwość zrzeczenia się go przez użytkownika. Co więcej, gdyby dopuścić, jak w tej sprawie, w zasadzie możliwość swobodnego wypowiedzenia ustanowienia prawa ograniczonego rzeczowego, to jego ochrona prawna byłaby słabsza do analogicznych praw obligacyjnych, bo, zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, najem i dzierżawę na czas oznaczony można wypowiedzieć tylko z przyczyn w umowie przewidzianych. Wykładnię dokonaną przez Sąd II instancji należy uznać za dopuszczalną - Sąd przyjął jedno z możliwych rozwiązań i je uzasadnił. Nie można zatem zaskarżonego wyroku uznać za niezgodny z prawem, a co najwyżej za umożliwiający prezentację odmiennego poglądu. W tym stanie rzeczy nie ma podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania, jest ona bowiem oczywiście nieuzasadniona (art. 424⁹ k.p.c.).

aw

jw